

Waarom lijden gelovigen?

Vrij naar: S. Abigail / BrethernOnline

Vaak wordt de vraag gesteld: "Waarom staat een liefhebbende God toe dat iemand lijdt? In bijvoorbeeld de kleine profeten, zoals Habakuk, komen we deze vraag ook tegen. Het is ook een vraag waar de 'moderne mens' vaak mee kampt. Zeker wanneer we opgevoed worden in de gedachte dat ziekte(n) niet horen binnen een christelijke gemeente of gemeenschap. Dit beeld wordt namelijk gewekt door de gebedsgenezers die de laatste jaren weer "volle zalen" trekken. In deze korte studie gaan we daar verder op in.

Psalm 119:67, 71 is toepasbaar op gelovigen en ongelovigen.

Voor ik vernederd werd, tastte ik mis,
nu houd ik mij aan uw woord. [..]
Het was goed voor mij dat ik vernederd werd,
zo leerde ik uw wetten kennen.

God **gebruikt** soms het lijden om ongelovigen tot Hem te trekken. Als we lijden, dan herinnert het ons aan onze sterfelijkheid in die zin dat we merken dat ons lichaam geen eeuwigheid meegaat! Veel gelovige mensen hebben ook getuigd dat zij de ervaring hebben dat in tijd van moeilijkheden of lijden zij het dichtst bij God zijn. Uiteraard is dit subjectief en op ervaring gebaseerd, maar een interessante constatering is dat moeilijkheden of lijden mensen, gelovigen, meestal **niet van God afdrijft!** Het zorgt er juist voor dat we als mens, onze eigen zwakheid ontdekkend, God gaan zoeken en Zijn hulp gaan vragen.

De Apostel Paulus leed in zijn leven enorm onder vervolgingen en ziekte. Toch kon hij zeggen "Verblijd u in het lijden" en constateren dat het lijden karakter vormt en hoop geeft. We moeten ook accepteren dat lijden een methode is waarmee de Heer ons wil vormen. Wanneer we het lijden dragen geven we ook een sterk getuigenis dat ons geloof écht is (1 Petrus 1:6,7, Jakobus 1:2-4).

In 2 Korinthe 1:3-5 lezen we:

Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader die zich over ons ontfermt, de God die ons altijd troost en ons in al onze ellende moed geeft, zodat wij door de troost die wijzelf van God ontvangen, anderen in al hun ellende moed kunnen geven. Zoals wij volop delen in het lijden van Christus, zo delen wij volop in de troost die God ons door Christus geeft.

Als we bepaald lijden ondergaan, en dat kan in allerlei vormen zijn, of beproevingen, hebben we vaak het gevoel dat anderen dat niet begrijpen. Maar wanneer we troost krijgen van mensen die hetzelfde hebben meegemaakt, of wanneer die hun ervaringen delen of willen luisteren naar ons wordt het makkelijker om het lijden te accepteren. En we lezen hier dat het juist God is die ons troost, door Christus! Hij is onze Trooster. Wanneer er lijden is of tegenslag, moeilijke tijden: bij Jezus zijn we meer dan welkom om onze harten uit te storten. Zijn onze problemen dan opgelost? Wellicht niet, maar we kunnen wel verder in de wetenschap dat Hij het (mee) gaat dragen met ons!

Gevolg van zonde?

Is lijden het gevolg van zonde? Romeinen 3:23 zegt dat allen hebben gezondigd en hoewel het altijd mogelijk is dat God ons wil "kastijden" of corrigeren door tuchtiging kunnen we nooit zeggen dat lijden (ziekte, tegenslagen, etc) gevolg zijn van de zonde. Dat is zeker geen automatisme en daarom mag het nooit zo uitgelegd worden. Zeker als wij kijken naar het feit dat van ondermeer Paulus en Timoteüs bekend is dat zij ziekten hadden waaronder zij leden. Kan iemand met droge ogen beweren dat dat was vanwege de zonde in hun leven? Paulus leert ons ook vanwaar die ziekte in zijn leven kwam: het was een engel van satan die dit veroorzaakte (2 Korinthe 12:7)

Soms is het zo dat een bepaalde zonde bepaalde gevolgen kan hebben. Voorbeeld: als wij een afwijkend seksueel levens-patroon hebben, kan dat resulteren in daaruit voortvloeiende ziekten! Het gaat echter te ver om te zeggen dat een dergelijke ziekte per definitie een "straf van God" zou zijn! Nuancering, nuchter zijn, is in dezen heel belangrijk!

God wil soms de mens middels lijden tot hem terugbrengen. Soms is het noodzakelijk dat een mens

op die manier “tot de orde geroepen” wordt; Hebrëeën 12:7, 12:11. Dat is nooit prettig. Een kind dat teruggeroepen wordt door zijn ouders moppert en protesteert ook nogal eens en wil niet weten van discipline. Later ziet het terug op zijn leven en is de ouders –mits ze dit op een juiste en verantwoorde manier hebben gedaan- er dankbaar voor omdat het daardoor behoed is voor (verder) ontsporen. Zo moet God ons, als liefhebbende Vader, soms ook corrigeren.

Wanneer we lijden als discipline van de Here accepteren, als gevolg van onze zonde, is dat prima en kan het positief uitwerken in ons eigen, persoonlijke, leven. Maar, het is absoluut géén goed idee om anderen, wanneer zij lijden, te beschuldigen van zonde! Psalm 119:71 (NBV) zegt dan ook:

Het was goed **voor mij** dat ik vernederd werd,
zo leerde ik uw wetten kennen.

Oftewel: dat **ik** vernederd werd. Niet “**de ander**”!

Soms is het noodzakelijk dat God ons “breekt”, om terug te keren naar de basis en onze eerste liefde; de Here Jezus. Als we lijden, zoeken we Hem in onze zorgen, verdriet of ziekte en pijn.

Filippenzen 1:29 zegt: “Aan u is de genade geschonken niet alleen in Christus te geloven, maar ook omwille van hem te lijden.” – en in 3:10, 11 staat: “Ik wil Christus kennen en de kracht van zijn opstanding ervaren, ik wil delen in zijn lijden en aan hem gelijk worden in zijn dood, in de hoop misschien ook zelf uit de dood op te staan.”. Paulus wilde delen in het lijden van Christus. Hij heeft geleden en als wij lijden delen wij met Hem in het lijden. Het lijden “om Christus wil” is iets wat ons verbind met Hem.

Het onbekende lijden

Tot slot is er nog lijden waarvan wij niet weten wat de achtergrond er van is. Job leed in zijn leven vreselijk –wederom of: eveneens- onder de aanvallen van de satan maar hij wist niet waarom het was. Toch aanvaardde hij het. Soms lijden we om ons onbekende redenen. Soms lijden we bijvoorbeeld aan ziekte(n) of tegenslagen die het gevolg zijn van slijtage van het lichaam of door keuzes die gemaakt zijn door of voor ons met soms gevolgen die niet bepaald fijn zijn. Als we worden ontslagen, een diploma niet halen (omdat we niet voldoende gestudeerd hebben of omdat we het nivo er voor ontberen) is dat geen “lijden” in de geestelijke zin maar zijn dit tegenslagen die elk mens kunnen overkomen. Net zoals dat elk mens gezondigd heeft – zie eerder! Maar we mogen weten en vertrouwen dat de Here ons lijden ziet, de tegenslagen, de moeite en het verdriet waarmee we soms te kampen hebben. Hij ziet het, en huilt met ons mee. En zal ons wanneer we met Hem samen zullen zijn laten zien waarom het was of waardoor het veroorzaakt werd. We zullen dan zeggen en zien dat het goed was voor ons.

(vrije vertaling en aangevuld, redactie)